

★ గీవుని ఆజ్ఞ ★

పార్వతి తపస్సు చేసి శివుణ్ణి మెప్పించి ఆయనను పెండ్లి చేసుకుంది.

పార్వతీ దేవితో బాటు ఆమె వాహనమైన సింహంకూడా శివుని నివాసమైన కైలాసగిరికి వెళ్ళింది.

కైలాసంలో ఉన్న అరణ్యంలో ఒక ఏనుగు వుంది ఆ ఏనుగును చూడటంతోనే సింహానికి నోరూరింది.

తన కుంభస్థలం మీదికి ఉరక బోనోన్న సింహంతో యేనుగ, 'ఆగు!' అంది.

సింహం, 'నన్నా ఆగమంటున్నావు? నే నెవర ననుకున్నావు? పార్వతీ దేవి యొక్క వాహనాన్ని!' అంటూ గుడ్డెర చేసింది

'కావచ్చు. కాని యీ అడవిలో శివుని ఆజ్ఞ లేనిదే బీమకై నా హాని

గురుభక్తి

తగిన ఉపచారాలు చేశాడు. ఆరుణికి తెలివివచ్చింది విద్యార్థులందరూ కలిసి రంధ్రాన్ని పూడ్చారు.

ఆరుణి చూసిన ధైర్యానికి, గురుభక్తికి, ఓర్పుకూ గురువు మెచ్చుకొన్నాడు "నీకు నకల శుభాలు కలుగుగాక!" అని ఆశీర్వదించాడు.

జరగటానికి వీలేదు. వెళ్ళు!' అంది ఏనుగు.

సింహానికి కోపంవచ్చింది. కోపమంతా దిగమింగుకుని, ఒక్క మందహాసం చేసి, 'శివుని ఆజ్ఞంటే ఎంత నేపు? ఇట్టే తెస్తాను వెళ్ళి! ఆయన ఆలివంక చుట్టాన్నైన నన్ను కాదంటాడా?' అని, పార్వతీ దేవి అంతఃపురంవైపు పరుగెత్తింది.

సింహం ఆ దేవేరి చేతి శిఫారసు చేయించుకుని శివునియొక్క అనుమతిని ఇట్టే సంపాదించుకుని, అప్పుడు తనకు ముప్పురాక తప్పదనీ అద్దైర్యపడింది యేనుగ

ఏం చెయ్యాలో తోచక, ఆ ఏనుగు మెల్లిగా అడుగులు వేసుకుంటూ తన మిత్రుడు గుడ్లగూబ నివసిస్తోన్న రావి చెట్టు వద్దకు వెళ్ళింది.

'ఏం మిత్రమా విచారంగా వున్నావు?' అని అడిగింది ఘూకం.

ఏనుగు సంగతంతా చెప్పి, "ఆ సింహం ఈ రాత్రి రేఫో మళ్ళీ వచ్చి, 'శివుని ఆజ్ఞ అయిందంటూ నాపని పట్టేస్తుంది" అంది

గూబ, 'ఏడిసిందిలే! నువ్వేం భయపడకు. నీ ప్రాణానికి నా ప్రాణం అడ్డువేస్తాను' అంది.

గూబ పలుకులు వినేసరికి అంత

విచారంలో కూడా ఏనుగుకు నవ్వు వచ్చింది.

గూబ, "నవ్వుకు మిత్రమా. 'రోంత ఉన్నావు! నువ్వు చేయకలిగిందేమిటి?' అని తోసి పారేయ్యకు. ఈ ఆపదలోంచి నిన్ను తప్పించి తీర్తాను. ఆనాడు నువ్వు నాకు చేసిన ఉపకారానికి ప్రత్యూహకారంచేసి నా కృతజ్ఞత నీకు కనపరుచుకుంటాను" అంది.

ఏనుగు, 'నీకు నా వల్ల జరిగిన ఉపకారమేమిటి?' అంది

గూబ, 'మరి చిహ్నం వా? ఆశ్చర్య మేముందిలే. మంచివాళ్లు తాము ఇతరులకు చేసిన మేలు ఇట్టే మరిచిపోతారు... ఆనాడు గాలివాన వచ్చినరోజున ఈ చెట్టు కూలిపోయి నేమీదికి బరిగిపోయింది జ్ఞాపకం లేదా? అప్పుడు నా భార్య తొట్టిలో గుడ్లుపెట్టి పొదుగుతున్న నమయం. 'ఎలాగ రా భగవంతుడా!' అని ఆందోళన పడుతున్న నమయంలో భగవంతుడలాగే నువ్వు ఈ దారిన వచ్చావు. నా గోడు విని, నీ తొండముతో ఈ చెట్టును యధావకారం నిలబెట్టి, నీ కాళ్ళతో చెట్టుమొదలు కట్టుదిట్టు చేసి నా కొంప నిలబెట్టేవు' అంది.

పాలంకి వెంకటరామచంద్రమూర్తి

వనుగ, 'ఆ మాత్రానికేనా ఇంతగా చెపుతున్నావు? అది నా చేతిలోవున్న పనిగాబట్టి చేశాను' అంది.

గూబ, 'ఆసింహం మళ్ళీ వస్తే నువ్వేమీ అడ్డెర్పవడకు. ఎందుకైనా మంచిది. నువ్వు అది వచ్చేవరకూ ఈ చుట్టుప్రక్కలే వుంటే ఏం జరుగుతున్నదీ నాకూకాడ తెలుస్తుంది' అంది.

వనుగ, 'నరే' అందికాని దాని గుండెమాత్రం కుడుటపడలేదు.

అక్కడ సింహం పార్వతీదేవి ముందు నిలబడి, "చూశావుటమ్మా, ఈ అడవిలోవున్న ఏనుగుకు ఎంత పొగరోనూ? దాన్ని నేను ఫలహారం చేద్దామని వేడితే, 'నన్ను భక్షించడానికి నీకు శివుని ఆజ్ఞ వుందా?' అని అడిగింది! నీ వాహనాన్నైన నాకుకూడా కావాలా శివుని ఆజ్ఞ?" అంది.

పార్వతి, 'తప్పకుండా కావాలి. నీకే కాదు, నాకుకూడా ఏమిచేద్దామన్నా ఆయన అనుమతి కావలసిందే తెలుసా? నువ్వు నా వాహనానివిగదా అన్నగర్వంతో ఇక్కడ విచ్చలవిడిగా నంచరించి ఆయనకు కోపం రప్పించావంటే, ఆ మూడో కన్ను తెరిచి నిన్ను మసిచేసి పారేస్తాడు యేమనుకున్నావో? మస్మధుడు ఎలా భస్మమైపోయాడో ఆనాడు నువ్వు కళ్ళారా చూశావుగా?' అంది.

'ఆ మాటలు వి నటంతోనే సింహం చప్పబడిపోయింది. 'కాని ఆ ఏనుగును ఎలాగైనా దక్కించుకోకపోతే యింక నాకు పరపతే ఉండదు!' అని దేవుళ్ళాడింది.

పార్వతి, 'ఏదో నమయంచూసి ఆయన అనుమతి సంపాదిద్దుగానిలే. అడిగినంతమాత్రాన్ని ఆయన నమ్మతించడు. ఉపాయంగా అడగాలి' అంది.

సింహం ఆక్షణంనుంచీ ఉపాయం కోసం వెతికింది. మరునాడు శివుడు మంచీకళలో వుండగా చూసి, 'ప్రభూ, తమ అనుమతి ఐతే నేను మా అడవికి పోతాను' అంది.

శివుడు నిర్ఘాంతపోయి, 'అదేమిటి? నువ్వు వెళ్ళిపోతే మీ అమ్మగారికి వాహనమెలాగ? ఇంతకీ నీ కిక్కడ వచ్చిన లో ప మే మిటి?' అన్నాడు.

సింహం, "లో ప మ ని కాదు ప్రభూ. నాకు మా అడవిలోని ఏనుగులను చంపి తినడం అలవాటు. ఇక్కడ అడవిలోని జంతువులు ఐరస్వరం విరోధం లేకుండా మెలుగుతున్నాయి. 'ఈ పద్ధతి మంచిదే!' అని తోచి నేనుకూడా ఏ ఏనుగు దరికీ వెళ్లటంలేదు. కాని రోజూ ఒక ఏనుగుమాత్రం నాకు కలలో కనపడుతోంది. దానిని భక్షించినట్లుకూడా కల గంటున్నాను. కాని స్వప్నంలోంచి మెలకువ రావటంతోనే 'అది కలయే' అని, 'కడుపు ఖాళీగానే వుండ'నీ తేలిపోతోంది. నిత్యం ఆ ఏనుగు కలలో కనపడి నాకు ఆశ కలిగిస్తోండడం వల్ల, అది నిజంగా ఎదురైనప్పుడు ఆకలిచిచ్చువల్ల దాన్ని ఎక్కడ చంపేస్తానో అన్న భయంవేస్తోంది. అందుకోసం ఇక్కడనుంచి పోతానంటున్నాను" అంది.

శివుడు యాథాలాభంగా 'యీ మాత్రానికేనా, మీదేవిని వదలి

వెడతానంటున్నావు? అంతగా వుండబట్టలేకపోతే ఆ కలలో కనబడే ఏనుగును భక్షించవచ్చులే' అన్నాడు.

సింహం 'చిత్తం, చిత్తం తమరు మహా ప్రభువులు. మా అమ్మగారిని వదలి వెళ్ళటంఅంటే నాకూ బెంగయేనండి' అంది. తర్వాత మెల్లిగా అక్కడనుంచి జారుకుని, అడవిని ప్రవేశించి, ఉరకలు వేసుకుంటూ పోయి, ఏనుగుముందు ప్రత్యక్షమైంది. శివుని ఆజ్ఞ మాట చెప్పి, 'ఇప్పుడేమంటావు?' అని గర్జిస్తూ మీసం దువ్వింది.

ఏనుగు దీనంగా చెట్టవై నున్న గుడ్లగూబవైపు చూసింది. గూబ 'మృగరాజా, శివుని అనుమతి విందని మాకు తెలియటానికి సాక్ష్యమేమైనా వుందా?' అని అడిగింది.

సింహం కోపంగా గుడ్లగూబ వైపుచూసి, 'సాక్ష్యం కావాలా మీకు? కావలిస్తే వెళ్లి ఆ శివుణ్ణే అడుగు. ఆయన అనుమతించినపుడు పార్వతీదేవికూడా అక్కడే వుంది. ఆవిడే చెపుతుంది కావలిస్తే' అంది.

పార్వతీదేవిమాట రావటంతోనే గుడ్లగూబకు ఒక ఉపాయం తేటింది. వెంటనే అది సింహంతో, నేను నీ మాట నిజమో కాదో ఆ శివుణ్ణి అడిగివస్తాను. మీ రిద్దరూ కూడా అక్కడికి రండి. ఈ వ్యవహారమేదో అక్కడే తెముల్చుకుందాము' అంది.

గుడ్లగూబ ఇట్టే ఎగిరివెళ్లి శివుని నన్నిధిని వ్రాలి వెంటనే కళ్లు మూసుకుంది

ప్రపంచధర్మణంమధ్య కొలువు తీర్చి

★ శివుని ఆజ్ఞ ★

శ్రన్న శివుడు, గూబకేసి చూసి, 'ఎవరు నువ్వు?' అని ప్రశ్నించాడు.

గుడ్లగూబ పలుకలేదు. శివుని వాహనమైన నంది కేళ్ళరుడు, 'యీ పట్టికి నిద్ర పట్టినట్లుంది దేవా' అన్నాడు. తన తోకతో ఆ వృషభ రాజ మెల్లగా ఆ గూబను తట్టి 'లే, లే. దేవనన్నిధిలో ఆవులించ వైనా కూడదు. అలాంటప్పుడు ఏకంగా నిద్రపోతున్నా వేమిటి?' అని లేపేడు.

గుడ్లగూబ నిద్రలోంచి అకస్తాత్ముగా లేచినట్లు లేచి కళ్ళు నులుపు కోడం ప్రారంభించింది. శివుడు

'ఎవరు నువ్వు' అని మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు.

గుడ్లగూబ, 'దేవా, నేను వేద వ్యాసుని శిష్యుణ్ణి' అంది.

శివుడు ఆశ్చర్యంతో, 'వేద వ్యాసుని శిష్యులలో గుడ్లగూబ ఒకటి వుందని నాకు తెలియదే!' అన్నాడు.

గూబ, 'ఆ సంగతి మా గురువు గారికే తెలియదుస్వామీ. ఆయన ఒకనాడు శిష్యులమేతంగా వచ్చి, నేను నివసించే చెట్టుక్రింద కూర్చుని శిష్యులకు తర్క శాస్త్రం బోధించాడు. తొట్టలోనుండి నేనూ కూడా విని ఆ శాస్త్రంలో పాండిత్యం సంపాదించాను' అంది. నందివైపు తిరిగి, 'వృషభరాజా, చాలా గొప్ప స్వప్నం వచ్చిందయ్యా,' అంది.

'ఏమిటా స్వప్నం?' అన్నాడు శివుడు.

గూబ, 'నేను భార్యా బిడ్డలూ ఉన్నవాణ్ణి కాని ఆ కలలో నేను బ్రహ్మచారిని ఉన్నట్లూ, మా గురువైన వ్యాసమహర్షి 'వత్సా, నీకు విద్య పూర్తి ఐంది. ఇంక నీవు పెండ్లి చేసుకుని గృహస్థాశ్రమం స్వీకరించు' అన్నట్లూ వచ్చింది. నేను 'చిత్తం స్వామీ' అని గురువులవద్ద కలపు తీసుకొని పెండ్లి కుమార్తెకై వెతుకుతోంటే ఒక దేవకాంత కనబడింది. ఆమెను సన్నుల పెండ్లి చేసుకోవలసిందని కోశేను. ఆమె 'శివుని ఆజ్ఞ ఐతే గాని నేను నన్ను వివాహం చేసుకోడానికి వీల్లేదు' అని బదులు చెప్పింది ... స్వామీ ఆమెను

వివాహం చేసుకోడానికి నాకు అనుమతి ఇవ్వాలి' అంది గూబ.

శివుడు 'నువ్వామెను వివాహం చేసుకోడానికి అనుమతి ఇచ్చాను. ఎవరా దేవకాంతి?' అన్నాడు.

గుడ్లగూబ ననుగుతో, 'ఆమె పార్వతీదేవిలా కనబడింది ప్రభు' అంది.

'పార్వతీ దేవి' అనటంతోనే శివుడు నిర్ఘాంతపోయాడు. తీరా మాట ఇచ్చేశాడు గనుక కోప్పడకుండా, 'ఘూకోత్తమా, వేదవ్యాస శిష్యుడవైన నీకు తెలియనిదేముంది గనక? కలలో కనపడినంత మాత్రాన పార్వతీదేవిని నువ్వు వివాహం చేసుకుంటానంటే ఎలా కుదురుతుంది?' అన్నాడు.

గుడ్లగూబ, స్వామీ, కలలో ఏనుగు కనబడింది కాబట్టి దాన్ని భ్రమించటానికి అనుమతి ఇవ్వమని సింహం కోరింది. తాము అనుమతి ఇచ్చారుట. అలాంటప్పుడు నాకు మాత్రం...' అని ఆగింది.

శివుడు, 'తప్పే. సింహం కూడా ఆ ఏనుగును భ్రమించటానికి వీల్లేదు' అన్నాడు.

అప్పుడే శివుని కొలువును ప్రవేశిస్తోన్న సింహానికి, ఏనుగుకీ ఆ మాటలు చెప్పల్లో పడ్డాయి. ఆశాభంగం కలిగిన సింహం చిన్నబోయింది. ఏనుగు మహాదానందంతో గుడ్లగూబను తన కుంభస్థలంమీద కూర్చోబెట్టుకుని, అడవిలోకి వెళ్ళిపోయింది. ★

నమ్మకమైన నంజుగూడు
బాలురకు సాహసశక్తికములు

కాసిమసె కస్యూరిమాత్రలు.	జింజిపె జ్యేష్ఠశ్రిక, పిట్టవారిక.
కర్రసె గోకొబనమాత్రలు.	జ్వరెగ సవల జ్వరములకు.
బాలకె పొరిచనమాత్రలు.	కాలరెకు కాలరా, అజీర్ణములకు.

నంజుగూడు పత్రపాఠం
తదితర మందులపై మాకు ప్రాయంబి.

పోల్ ఏ బెంబు. యు నై టెడీ కెక్ సర్వీ
54 బందర్ బిధి, మద్రాసు - 1.
ప్రాంచీలు: హైదరాబాదు, విజయవాడ.

వారసింహ లేప్యాము

అంగురతో చేరినది. మేహము
శ్వాక, విషక్తుల వగైరా హరించి
అము రక్తవృద్ధి కల్గించును 20కు.
2శ్చీలు, 3-4-0 పోస్టేజరు 1-1-0
పి. సి. ఎ. ఆండ్ కో, (ఆయుర్వేద సమాజం)
పెరిపే (పాపు) — వెల్లూరు జిల్లా.